26. 11. 67
הלשכה הראשית

רשומות

קובץ התקנות

כ' בחשון תשכ"ח — 2138 — 23 בנובמבר 1967

	עמוד
צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (בתי מלון) (תיקון), תשכ"ח—1967	256
צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מומחים בבית מלון) (תיקון), תשכ"ח—1967	256
צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סוכנויות נסיעות וסוכנויות להסעת תיירים) (תיקון), תשכ"ח—1967	257
צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (זיהוי עסקים למכירת טובין ומתן שירותים לתיירים) (תיקון), תשכ"ח—1967	257
צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (חניונים) (תיקון), תשכ"ח—1967	258
צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 11), תשכ"ח—1967	258
צו הבנקאות (תשלום בעד ערבויות מעל למותר) (הוראת שעה), תשכ"ח—1967	259
הוראות בנק ישראל (קביעת שיעור ריבית על הפרש בנכסים נזילים) (הוראת שעה), תשכ"ח—1967	259

מדור לשלטון מקומי

חוק עזר לנתניה (רשיונות לאופניים), תשכ"ח—1967	260
חוק עזר לאשדוד (מפגעי תברואה), תשכ"ח—1967	261
חוק עזר לגבעת־עדה (אספקת מים), תשכ"ח—1967	266
חוק עזר לגדרה (שחיטת עופות), תשכ"ח—1967	274
חוק עזר לחוף־השרון (אספקת מים), תשכ"ח—1967	278
חוק עזר לטירת־כרמל (מס עסקים מקומי), תשכ"ח—1967	286
חוק עזר ליהוד (הדברת מזיקים), תשכ"ח—1967	290
חוק עזר למרום־הגליל (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ח—1967	291
חוק עזר למשהד (הריסת מבנים מסוכנים), תשכ"ח—1967	293
חוק עזר למשהד (סלילת רחובות), תשכ"ח—1967	295
חוק עזר לעיר־יזרעאל—עפולה (פתיחת בתי עסק וסגירתם) (תיקון), תשכ"ח—1967	298
חוק עזר לקרית־טבעון (אגרת תעודת אישור), תשכ"ח—1967	299
חוק עזר לקרית־מלאכי (סלילת רחובות), תשכ"ח—1967	300
חוק עזר לשדרות (פתיחת בתי עסק וסגירתם) (תיקון), תשכ"ח—1967	304
תיקון טעות	

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר בתי מלון

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו־15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957 [1], אני מצווה לאמור:

תיקון סעיף 1

1. בסעיף 1 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (בתי מלון), תשכ"ז—1967 [2], במקום הגדרת „המנהל" יבוא:

„ „המנהל" — מי ששר התיירות מינהו לענין צו זה, כולו או מקצתו".

השם

2. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (בתי מלון) (תיקון), תשכ"ח—1967".

י' בחשון תשכ"ח (13 בנובמבר 1967)
(חמ 74100)

משה קול
שר התיירות

---

[1] ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
[2] ק"ת 1980, תשכ"ז, עמ' 1159.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר מומחים בבתי מלון

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו־15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957 [1], אני מצווה לאמור:

תיקון סעיף 1

1. בסעיף 1 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מומחים בבית מלון), תשכ"ה—1965 [2], במקום הגדרת „המנהל" יבוא:

„ „המנהל" — מי ששר התיירות מינהו לענין צו זה, כולו או מקצתו".

השם

2. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מומחים בבית מלון) (תיקון), תשכ"ח—1967".

י' בחשון תשכ"ח (13 בנובמבר 1967)
(חמ 74100)

משה קול
שר התיירות

---

[1] ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
[2] ק"ת 1691, תשכ"ה, עמ' 1444.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר סוכנויות נסיעות וסוכנויות להסעת תיירים

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5, 27, 38 ו־43 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957 [1], אני מצווה לאמור:

תיקון סעיף 1

1. בסעיף 1 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סוכנויות נסיעות וסוכנויות להסעת תיירים), תשכ"ז—1967 [2], במקום הגדרת „המנהל" יבוא:

„ „המנהל" — מי ששר התיירות מינהו לענין צו זה, כולו או מקצתו".

השם

2. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סוכנויות נסיעות וסוכנויות להסעת תיירים) (תיקון), תשכ"ח—1967".

י' בחשון תשכ"ח (13 בנובמבר 1967)
(חמ 740011)

משה קול
שר התיירות

---

[1] ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
[2] ק"ת 2060, תשכ"ז, עמ' 2636.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר זיהוי עסקים למכירת טובין ומתן שירותים לתיירים

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5, 15 ו־43 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957 [1], אני מצווה לאמור:

תיקון סעיף 1

1. בסעיף 1 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (זיהוי עסקים למכירת טובין ומתן שירותים לתיירים), תשכ"ז—1967 [2], במקום הגדרת „המנהל" יבוא:

„ „המנהל" — מי ששר התיירות מינהו לענין צו זה, כולו או מקצתו".

השם

2. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (זיהוי עסקים למכירת טובין ומתן שירותים לתיירים) (תיקון), תשכ"ח—1967".

י' בחשון תשכ"ח (13 בנובמבר 1967)
(חמ 741027)

משה קול
שר התיירות

---

[1] ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
[2] ק"ת 1980, תשכ"ז, עמ' 1158.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר חניונים

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5 ו־15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957 [1], אני מצווה לאמור:

תיקון סעיף 1

1. בסעיף 1 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (חניונים), תשכ"ז—1967 [2], במקום הגדרת „המנהל" יבוא:

„ „המנהל" — מי ששר התיירות מינהו לצורך צו זה, כולו או מקצתו".

השם

2. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (חניונים) (תיקון), תשכ"ח—1967".

י' בחשון תשכ"ח (13 בנובמבר 1967)
(חמ 741150)

משה קול
שר התיירות

---

[1] ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
[2] ק"ת 2022, תשכ"ז, עמ' 1947.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילוות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילוות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956 [1], ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

פטור ממס הכנסה

1. איגרות חוב רשומות על שם או איגרות חוב למוכ"ז של חברה להשקעות של בנק לאומי בע"מ, בסכום כולל של חמישה מיליון לירות שיעמדו לפדיון בשנת 1972 ושהוצעו לציבור על פי פרוספקט מיום י"א בחשון תשכ"ח (14 בנובמבר 1967), ההכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכותו מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה [2].

השם

2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 11), תשכ"ח—1967".

י"א בחשון תשכ"ח (14 בנובמבר 1967)
(חמ 72650)

פנחס ספיר
שר האוצר

---

[1] ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.
[2] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, תשכ"א, עמ' 120.

פקודת הבנקאות, 1941

צו בדבר תשלומים בעד ערבויות מעל למותר

בתוקף הסמכות לפי סעיף 14א לפקודת הבנקאות, 1941 [1], שהועברה אלי על ידי הממשלה, ולאחר התייעצות עם הועדה, אני קובע לאמור:

תשלום בעד ערבויות מעל למותר

1. על אף הקבוע בסעיף 4 לצו הבנקאות (שיעורי ערבויות להבטחת אשראי), תשכ"ה—1965 [2], ישלם בנק לבנק ישראל, במקום כל תשלום שהוא היה חייב לשלמו על פי הסעיף האמור לגבי התקופה שבין י"ט בטבת תשכ"ז (1 בינואר 1967) ובין כ"ז בתשרי תשכ"ח (31 באוקטובר 1967), סכום השווה ל־1% לשנה מן הסכום הממוצע של העליות לשני חדשים רצופים.

השם

2. לצו זה ייקרא „צו הבנקאות (תשלום בעד ערבויות מעל למותר) (הוראת שעה), תשכ"ח—1967".

י' בחשון תשכ"ח (13 בנובמבר 1967)
(חמ 722106)

ד' הורוביץ
נגיד בנק ישראל

---

[1] ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1134, עמ' 69; ס"ח 444, תשכ"ה, עמ' 50; ס"ח 472, תשכ"ו, עמ' 14.
[2] ק"ת 1685, תשכ"ה, עמ' 1395.

חוק בנק ישראל, תשי"ד—1954

הוראות בדבר קביעת שיעורי ריבית על הפרש בנכסים נזילים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 51 לחוק בנק ישראל, תשי"ד—1954 [1], ולאחר התייעצות עם הועדה, אני מורה לאמור:

הפחתת שיעור הריבית לתקופה מסויימת

1. על אף הקבוע בסעיפים 1 ו־2 להוראות בנק ישראל (קביעת שיעור ריבית על הפרש בנכסים נזילים), תשכ"ו—1966 [2] — לגבי התקופה שמיום י"ט בטבת תשכ"ז (1 בינואר 1967) ועד כ"ז בתשרי תשכ"ח (31 באוקטובר 1967) ועד בכלל, יהיו שיעורי הריבית הקבועים בסעיפים האמורים 1% לשנה.

השם

2. להוראות אלה ייקרא „הוראות בנק ישראל (קביעת שיעור ריבית על הפרש בנכסים נזילים) (הוראת שעה), תשכ"ח—1967".

י"א בחשון תשכ"ח (14 בנובמבר 1967)
(חמ 72215)

ד' הורוביץ
נגיד בנק ישראל

---

[1] ס"ח 164, תשי"ד, עמ' 192.
[2] ק"ת 1873, תשכ"ו, עמ' 1858; ק"ת 1928, תשכ"ו, עמ' 2086; ק"ת 2022, תשכ"ו, עמ' 1955; ק"ת 2058, תשכ"ו, עמ' 2624.

מדור לשלטון מקומי

פקודת העיריות
פקודת התעבורה

חוק עזר לנתניה בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 250, 251 ו־254 לפקודת העיריות [1], וסעיף 77 לפקודת התעבורה [2], מתקינה מועצת עירית נתניה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אופניים" — אופניים או תלת־אופנים שאינם מונעים בכוח מיכני;

„העיריה" — עירית נתניה;

„ראש העיריה" — לרבות אדם שראש העיריה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„תושב" — אדם שמקום מגוריו הוא בתחום העיריה;

„בוחן" — אדם שנתמנה על ידי העיריה לבדיקת אופניים שמבוקש עליהם רשיון;

„לוחית־מספר" — לוחית שרשום בה מספר הרשיון.

רשיון לאופניים

2. (א) לא ירכב תושב על אופניים בתחום העיריה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר־תוקף מאת ראש העיריה או אם יש לו רשיון בר־תוקף מאת רשות מקומית אחרת, שעבר ממנה במשך השנה לתחום העיריה, ומאחורי מושבם קבועה בצורה נראית לעין לוחית־מספר שהוצאה על ידי ראש העיריה.

(ב) לא ירכב אדם שאינו תושב על אופניים בתחום העיריה אלא אם יש לו עליהם רשיון בר־תוקף מאת ראש העיריה או מאת רשות מקומית אחרת ומאחורי מושבם קבועה בצורה נראית לעין לוחית־מספר שהוצאה על ידי ראש העיריה או רשות מקומית אחרת.

(ג) העובר על הוראות סעיפים קטנים (א) ו־(ב), דינו — קנס חמישים לירות.

בקשה למתן רשיון

3. (א) הרוצה ברשיון על אופניו יגיש בקשה לרשיון לראש העיריה והוא רשאי ליתן את הרשיון בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (ב) או לסרב לתיתו.

(ב) לא יינתן רשיון אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחן המאשרת שה־אופניים אשר עליהם מבוקש הרשיון נבדקו ונמצאו ראויים לשימוש ובהם כל האביזרים כנדרש בתקנות התעבורה, תשכ"א—1961 [3].

(ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.

(ד) תקפו של הרשיון הוא עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(ה) בעד כל רשיון תשולם לעיריה אגרה של שלוש לירות, אולם אם ניתן הרשיון אחרי 30 ביוני בעד אופניים שלא היו בשימוש המבקש עד תאריך זה, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

לוחית־מספר

4. (א) ראש העיריה יתן לכל בעל רשיון לוחית־מספר וכן יחליף כל לוחית־מספר מטושטשת או פגומה בלוחית־מספר חדשה.

(ב) בעד כל לוחית־מספר תשולם לעיריה אגרה של 75 אגורות.

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 197.
[2] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 173.
[3] ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1425.

ביטול

5. חוק עזר לנתניה (רשיונות לאופניים), תשי"ד—1954 [4] — בטל.

השם

6. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לנתניה (רשיונות לאופניים), תשכ"ח—1967".

נתאשר.

י"ג בתשרי תשכ"ח (17 באוקטובר 1967)

(חמ 88602)

נ' שקד
ראש עירית נתניה

חיים משה שפירא
שר הפנים

[4] ק"ת 446, תשי"ד, עמ' 741.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לאשדוד בדבר מפגעי תברואה

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22, 23 ו־24 לפקודת המועצות המקומיות [1], מתקינה המועצה המקומית אשדוד חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בור שפכים" — כל מבנה, בין מעל לקרקע ובין מתחתיה, שנועד לקיבולם או לאגירתם של צואים, דלוחים, שפכים או כל פסולת של נוזלים אחרים, לרבות כל סוג של בור רקב, בור חלחול או בית קיבול אחר הבנוי אבן, לבנים או כל חומר אחר, לרבות ביב או תעלה;

„ביב פרטי" — ביב המשמש לניקוזו של בנין או של מגרש אחד, או לניקוזם של קבוצה של בנינים הנמצאים בתחומי מגרש אחד או לניקוזם של שני מגרשים סמוכים ושל המבנים שעליהם, לשם העברת מי הניקוז אל בור שפכים או אל ביב ציבורי, וכולל אביזרי הביוב, מחסומים ותאי בקרה;

„ביב ציבורי" — ביב המשמש להעברת צואים, דלוחים, שפכים או כל פסולת של נוזלים אחרים, לרבות אביזרי הביוב, מחסומים ותאי בקרה וכל חלקיהם, למעט ביב פרטי;

„מיתקן תברואה" — אינסטלציה סניטרית, וכולל את כל הקבועות, המחסומים, הסעיפים, הצינורות ואבזריהם בפנים הבנין ומחוצה לו וכן המחסומים ותאי הבקרה בביב פרטי או בביב ציבורי, בורות שפכים, וכולל גם המיתקן לחימום הבנין ולחימום מים ומערכת אספקת המים על כליה, צינורותיה ואבזריה;

„בעל נכסים" — אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים, או שהיה מקבלה או היה זכאי לקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכר את הנכסים לתקופה של למעלה משלוש שנים;

„מבנה" — בנין, צריף, סככה, אוהל, או מבנה חוץ כלשהו, בין קבוע ובין ארעי, או כל חלק מהם על כל מיתקניהם, לרבות מיתקני תברואה, בין שהם מצויים בתוך המבנה ובין שהם מצויים בסביבתו;

„ליקוי" — לגבי מבנה — פגם במבנה עצמו, בין אם היה קיים מלכתחילה ובין אם נתהווה לאחר זמן;

„המועצה" — המועצה המקומית אשדוד;

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מחזיק" — אדם המחזיק למעשה בנכסים או בחלק מהם כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

„תברואן" — רופא המועצה, מנהל המחלקה לתברואה של המועצה, מהנדס התברואה של המועצה או כל פקיד אחר, שהמועצה מינתה אותו למלא תפקיד של תברואן;

„נכסים" — מבנים או קרקעות, בין תפוסים ובין פנויים, בין ציבוריים ובין פרטיים;

„תעלת שפכים" — לרבות סעיפי תעלת שפכים, תאי בקרה וכן כל ביב שאינו ביב כמשמעותו בחוק עזר זה;

„בעלי חיים" — כל בעל־חיים, לרבות דגים;

„מאושר" — מאושר על ידי המועצה או על ידי משרד הבריאות.

מפגעים

2. „מפגע" —

(1) העדר בתי כסא במספר מספיק ומטיפוס מאושר או קיום בית כסא שאינו מטיפוס מאושר, בנכסים המשמשים למטרת מגורים או לעסק או למטרה ציבורית;

(2) העדר פתי אשפה במספר מספיק ומטיפוס מאושר בנכסים המשמשים למטרת מגורים או לעסק או למטרה ציבורית;

(3) גג, תקרה או קיר, מעקה, ארובה, תריס, חלון, אשנב, דלת או מפתן, מזחילה, ביב, תעלה, מרזב, צינור, מיתקן תברואה שהוא לקוי, בכללו או בחלקו, באופן שעלולים לחדור דרכו מים, רטיבות, טחב או רוח, במידה שלפי דעת התברואן יש בכך משום נזק לבריאות, אם בבנין עצמו או בבנין סמוך;

(4) החזקת נכסים בצורה או באופן אשר, לדעת התברואן, מזיקה או עלולה להזיק לבריאות;

(5) צפיפות מרובה בנכסים אשר, לדעת התברואן, עלולה להזיק לבריאות, וכן שימוש בנכסים בצורה העלולה להזיק לבריאות;

(6) העדר בור שפכים או ביב פרטי בנכסים, וכן קיום בור שפכים או ביב פרטי שהוא, לדעת התברואן, לקוי, אינו מתאים לתכליתו או אינו מספיק לניקוזם היעיל של הנכסים, וכן ביב או מיתקן תברואה או חלק ממנו שהוקמו לפי חוק התכנון והבניה, תשכ"ה—1965 [2], או שלא לפי תנאי ההיתר, ואשר, לדעתו של התברואן, לקויים או אינם מתאימים לתכליתם;

(7) כל אסלה או קבועה אחרת במיתקן תברואה שאינה מצויידת במחסום, או שהמחסום אינו מטיפוס מאושר או שאינו קבוע כהלכה, לדעת התברואן;

(8) כל סעיף או צינור שפכים, צואים או דלוחים שנקבעו בתוך בנין או מחוצה לו מבלי שיהא חסום במחסום מטיפוס מאושר;

(9) בריכה, חפירה, מזחילה, תעלה, בור מים, מיכל מים, בית כסא, אסלה, משתנה, בור שפכים, ביב, בור פסולת, פח אשפה, גן, גג, סככה או חצר שהם במצב מזוהם, או, שלדעת התברואן, עלולים להזיק לבריאות;

(10) באר, בור מים, מיכל מים וכל מקום המשמש לאגירת מים אשר, לדעת התברואן, נמצאים במצב העלול לגרום לזיהום המים שבתוכם או להתפתחות יתושים בהם;

(11) תא בקרה של בור שפכים או של ביב פרטי, שאינם מצויידים במכסה ברזל או ביטון לא חדירים ומטיפוס מאושר, והעלולים לגרום להתפתחות יתושים בהם;

[2] ס"ח 467, תשכ"ה, עמ' 307.

(12) צינור שפכים, צינור דלוחים, צינור אוורור, בור שפכים, תא בקרה, כוך או ביב שהם סדוקים, שבורים, סתומים או פגומים, באופן שגזים או נוזלים שבהם עלולים לפרוץ החוצה או לחלחל מתוכם;

(13) מחבר או חיבור לקוי של כל ביב, צינור שפכים, צינור דלוחים, אסלה או של כל צינור או מחסום במיתקן תברואה;

(14) השימוש בצינור גשם כצינור שפכים או דלוחים, או שפיכת כל נוזל אחר דרך צינור גשם;

(15) כל צינור גשם, מרזב או מגלש הקשור, במישרין או בעקיפין, עם כל ביב, צינור שפכים, צינור דלוחים או תעלת שפכים;

(16) הצטברות חומר כל שהוא, בין בתוך בנין ובין בסביבתו אשר, לדעת התברואן, גורמת או עלולה לגרום לרטיבות או לטחב בבנין או בבנין סמוך;

(17) הצטברות של עפר, אבנים, עצים, גרוטאות של מתכת, חלקים של כלי רכב, זבל, נוצות או פסולת אחרת אשר, לדעת התברואן, מזיקים או עלולים להזיק לבריאות;

(18) העדר מעשנה שיש צורך בה בבנין, לדעת התברואן, או מעשנה בבנין שהיא שבורה או לקויה, או שאינה גבוהה למדי, או שהיא פולטת עשן באופן הגורם נזק לבריאות, לדעת התברואן;

(19) תנור, אח, קמין או כבשן, בין שהוא משמש למלאכה ובין לתכלית אחרת ואשר, לדעת התברואן, אינו מאכל כראוי את חמרי הדלק בתוכו וגורם על ידי כך לפליטת עשן או גזים במידה המזיקה או העלולה להזיק לבריאות;

(20) ניקוי, ניעור או חביטה של מרבד, שטיח או כלי מיטה ברשות הרבים או בחצר, בכל קומת בנין או דירה באופן המזיק לבריאות, לדעת התברואן;

(21) בית חרושת, בית מלאכה, מקום עבודה או מחסן מכל סוג שהוא המוחזקים במצב לא נקי, או שהצפיפות בהם עלולה לגרום נזק לבריאות, לדעת התברואן;

(22) כל אבק או פסולת הנוצרים במהלך העבודה בבית חרושת, בית מלאכה או מקום עבודה מכל סוג שהוא, הגורמים או העלולים לגרום נזק לבריאות, לדעת התברואן;

(23) החזקת בעלי חיים באופן המזיק או עלול להזיק לבריאות, לדעת התברואן;

(24) מבנה הגורם או העלול לגרום לשריצת חולדות, עכברים או חרקים ושרצים אחרים בו או להתפתחותם;

(25) שטח אדמה שאינו גדור במידה מספקת, לדעת התברואן, והעלול לשמש להצטברות אשפה או פסולת;

(26) עצים או שיחים אשר ענפיהם בולטים או מתפשטים לעבר כל רחוב והגורמים או עלולים לגרום לתקלה לעוברים ושבים;

(27) גרימת רעש או גזים או ריחות העלולים להזיק לבריאות, לדעת התברואן;

(28) הפרעת השימוש במיתקן תברואה או במיתקני הספקת המים, או הפרעה כל שהיא להחזקתו היעילה של נכס מבחינה תברואית, או מבחינה אחרת;

(29) שימוש בשפכים, בדלוחים או במי פסולת אחרים להשקאה.

סמכויות התברואן

3. (א) התברואן רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין זריחת החמה ובין שקיעתה לשם סילוק כל מפגע ולשם ביצוע הוראות חוק עזר זה.

(ב) התברואן רשאי לבדוק כל ביב, צינור או מיתקן תברואה אחר, ואם ימצא צורך בכך, רשאי הוא לגלות, בעצמו או על ידי עובדי המועצה, כל ביב או מיתקן תברואה אחר,

וזאת לאחר מתן הודעה בכתב לבעל הנכס או למחזיק בו לא פחות מ־24 שעות לפני ביצוע עבודה כזאת, ובתנאי שאם לא מצא פגם בביב, בצינור או במיתקן התברואה עליו לכסות מחדש את החפירה על חשבון המועצה, וכל נזק שייגרם כתוצאה מפעולת התברואן האמורה יתוקן על ידיו על חשבון המועצה. מצא פגם כל שהוא יתן לבעל הנכס או למחזיק בנכס, לפי הוראות חוק עזר זה, התראה בכתב שבה ידרוש תיקון הפגם במועד שיקבע לכך.

אחריות לסילוק מפגע

4. (א) על אף האמור בכל חוזה שכירות אך מבלי לפגוע בזכותו לדרוש סעד חוקי נגד אדם אחר, חייב המחזיק בנכסים לסלק כל מפגע מאותם נכסים; אולם אם אי אפשר למצוא את המחזיק, חייב בעל הנכסים, לאחר שנדרש לכך על ידי התברואן, לסלק את המפגע.

(ב) מפגע אשר, לדעת התברואן, נובע מליקוי במבנה הנכסים עצמו, במיתקני התברואה שבו או נובע מדבר כל שהוא בנכסים או בסביבתם אשר בו משתמשים או ממנו נהנים רוב הדיירים שבנכס, חייב בעל הנכסים בלבד לסלקו; אולם אם בעל הנכסים נעדר מן הארץ או אם אי אפשר למצאו או את בא כוחו, חייב המחזיק באותם הנכסים, לאחר שנדרש על ידי התברואן בכתב, לסלק את המפגע.

(ג) היו בעלים או מחזיקים אחדים, או אלה ואלה, חייבים הם כולם יחד או כל אחד מהם לחוד, לסלק את המפגע, יהא זה מספיק למסור הודעה על סילוק המפגע לאחד מהם בלבד.

הודעה לסילוק מפגע

5. (א) התברואן רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת האנשים החייבים לסלק מפגע, לפי הוראות חוק עזר זה, לבצע את כל העבודות הנחוצות לשם סילוק המפגע ולמניעת הישנותו בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את המועד שבו יש לבצע את העבודות כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) החייב בסילוק המפגע שקיבל הודעה על כך כאמור לעיל, חייב לקיים את תנאי ההודעה על כל פרטיה.

סילוק המפגע על ידי המועצה

6. לא קיים אדם החייב לסלק מפגע את דרישות התברואן לפי סעיף 5 או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בסעיף 5 שלא לפי התנאים הקבועים בהודעה, רשאית המועצה לבצע את העבודה הדרושה לסילוק המפגע ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם או מאותם אנשים החייבים לסלק את המפגע, מכולם יחד או מכל אחד מהם לחוד.

החלטת התברואן

7. דעתו של התברואן בדבר קיומו של מפגע, מקורו או מהותו, או בדבר העבודות והחמרים הדרושים לסילוק המפגע ולמניעת הישנותו תהא קובעת וסופית.

חובות

8. (א) בעל בנין, שנמצאות בו דירות אחדות, חייב, לכשיידרש לכך על ידי התברואן, להדביק ולהחזיק במקום נראה לעין בבנין העתק מחוק עזר זה או מחלק ממנו.

(ב) בעל הנכסים והמחזיק בנכסים חייבים לשמור על הנקיון בנכסים ובסביבתם באופן המניח את דעת התברואן, וכן לנקות ולסלק כל זוהמה, פסולת, זבל, דומן או אשפה אחרת שנצטברו בנכסים או בסביבתם.

(ג) אדם המעסיק עובדים לעבודות בניה, חפירה, חציבה וכיוצא באלה, חייב להקים בית כסא ארעי לשימוש העובדים, לפי שרטוט דוגמה של משרד הבריאות, במקום שיקבע התברואן, למשך זמן ביצוע העבודות, וכן חייב, לאחר גמר העבודות, לבער ולסלק את כל הזוהמה והלכלוך שנצטברו ולפרק את בית הכסא הארעי בצורה המניחה את דעת התברואן.

מסירת הודעות

9. (א) מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקיו הרגילים או הידועים לאחרונה,

לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או אם ההודעה נשלחה אליו בדואר במכתב רשום לפי מען מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה. אם אי־אפשר לקיים את המסירה כאמור תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו היא דנה או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם, לפחות, הוא בשפה העברית.

(ב) הודעה שיש למסור אותה לפי חוק עזר זה לבעל נכסים או למחזיק בהם, יראו אותה כאילו נערכה כהלכה, אם נערכה אליו בתואר „הבעל" או „המחזיק" של אותם נכסים, ללא כל שם או תיאור נוסף.

עבירות ועונשין

10. כל אדם העושה אחד מאלה:

(1) מפריע לתברואן במילוי תפקידו לפי חוק עזר זה;

(2) מכניס שפכים או מים דלוחים בכלי כיבול המיועד לאשפה;

(3) מניח כלי קיבול לאשפה ברחוב;

(4) עושה צרכיו ברשות הרבים, במקום ציבורי, בחדר מדרגות או בכל מקום שאינו מיועד לצורך זה;

(5) יורק ברחוב או במקום ציבורי;

(6) מטיל נייר, אשפה, נוצות או כל פסולת אחרת ברשות הרבים או בבנין ציבורי;

(7) שופך מים או נוזלים אחרים ברשות הרבים, או מניח למים או לנוזלים אחרים שיזלו מרשותו לרשות הרבים;

(8) שם ברחוב בקבוקים, שברי זכוכית, מסמרים, חומר חד, אבן, חול, ברזל, עץ, גרוטאות או חומר בניה כל שהוא;

(9) משליך ברחוב קליפות, פירות, ירקות, נבלות בעלי-חיים או חלקיהן, או פסולת מזון כל שהיא;

(10) רוחץ כלי רכב ברשות הרבים;

(11) נובר או מחטט בתוך פחי אשפה או בכלי קיבול אחרים לאשפה;

(12) מאכיל בעלי-חיים ברחוב באופן שיש בו כדי לזהם את הרחוב;

(13) חולב בהמות בית ברחוב;

(14) שוחט בעל-חיים או מורטו ברשות הרבים, בחצר או בחדר מדרגות או על גג מבנה;

(15) אינו ממלא אחר חובה מהחובות המוטלות עליו על פי חוק עזר זה,

דינו — קנס 100 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 5(ג) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 6 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 2 לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

ביטול

11. חוק עזר לאשדוד (מפגעי תברואה), תשכ"ב—1962 [3] — בטל.

חשם

12. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאשדוד (מפגעי תברואה), תשכ"ח—1967".

נתאשר.

כ' באלול תשכ"ז (25 בספטמבר 1967)

(חמ 811507)

א' גרעין
ראש המועצה המקומית אשדוד

חיים משה שפירא
שר הפנים

[3] ק"ת 1301, תשכ"ב, עמ' 1798.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לגבעת־עדה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו־23 לפקודת המועצות המקומיות [1], מתקינה המועצה המקומית גבעת־עדה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אבזרים" — ברזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;

„מד־מים" — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;

„מועצה" — המועצה המקומית גבעת־עדה;

„המנהל" — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

„מפעל המים" — באר, בריכה, מעיין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, להספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

„נכס", „בנין" ו־„אדמה חקלאית" — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950 [2];

„צרכי בית" — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936 [3];

„צרכן" — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

„רשת פרטית" — אבזר, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מד־מים;

„נפח בנין" — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדו התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו;

„צרכי עסק" — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

חיבור למפעל מים

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ח, עמ' 256.
[2] ק"ת 127, תשי"א, עמ' 178; ק"ת 1219, תשכ"ב, עמ' 280.
[3] ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 560, עמ' 1.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש למועצה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכניות הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבונו.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבונו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או, מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה אלא באבזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באבזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מד־מים או אבזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבוזם או לזיהומם.

אגרת הנחת צינורות

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל נפח הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

התקנת מד־מים

5. (א) המנהל רשאי להתקין מד־מים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדקו, לתקנו, להחליפו או להסירו.

(ב) מד־המים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מד־מים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מד־מים ואגרת התקנת מד־מים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מד־מים, צרכן רשאי להביא למנהל תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות מד־מים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להתקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מד-מים לפי סעיף קטן (ה) ישלם למועצה אגרת התקנת מד-מים בלבד.

(ז) היה מד־המים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מד־מים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למד־מים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמד־המים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמד־המים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מד־מים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמד־המים היה פגום.

אגרת מים

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מד־המים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

(ב) מצא המנהל כי מד־המים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצרוכת הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצרוכת של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מד־המים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שמד־המים רשם אותה בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוקו.

(ד) משמש מד־מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידיו ובין המספר הכולל של החדרים שמד־המים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מד־מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מה־צרכנים בכמות המים שנרשמה על ידי מד־המים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מד־מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנזלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(ז) הורכבו מדי־מים דירתיים לכל הצרכנים וכן מד־מים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, זולת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

אספקת מים לפי חוזה

7. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

פקדונות

8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מד־המים או קלקולו, ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

מועד התשלום

9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

אישור סכום ההוצאות

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.

ניתוק החיבור

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבז מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במד־מים, רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחוברה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במד־מים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש בשיעור שנקבע בתוספת.

הפסקת מים

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

רשות כניסה

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל־17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

(1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מד־מים, צינור, אבזרים או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;

(2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;

(3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;

(4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיפים 11 או 12;

(5) לבדוק אם קויימו הוראות חוק עזר זה;

(6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

שימוש במים

14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיזוג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשיה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.

(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.

(ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין כל אבזר השייך למפעל המים.

(י) לא יפתח אדם ברז שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.

(יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד מועצה במילוי תפקידו — ברז המיועד להשקאת נטיעות ציבוריות.

מכירת מים והעברתם

15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

חידוש חיבור שנותק

16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

שמירה בפני זיהום

17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.

דרישת תיקונים

18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.

מסירת הודעות

19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרו, לידי האדם שאליו הם מכוונים, או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגו במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו הם דנים או נתפרסמו בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

ענשים

20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

ביטול

21. חוק עזר לגבעת־עדה (אספקת מים), תשכ"ב—1962 [4] — בטל.

השם

22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגבעת־עדה (אספקת מים), תשכ"ח—1967".

---

[4] ק"ת 1284, תשכ"ב, עמ' 1563.

תוספת

	האגרה בלירות
1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2 (ג) (1)) —	
(1) לכל יחידת דיור, עסק, משרד או מלאכה	100
לכל יחידת אדמה חקלאית	100
(2) הרחבת חיבור, פירוק חיבור או התקנתו מחדש לפי דרישת הצרכן —	
עד 2"	30
למעלה מ־2"	70
2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית סעיף 3(ב))	10
3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3(ה))	10
4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4 (א) ו־(ג)) —	
לנכס ששטחו עד דונם	200
לכל מ"ר נוסף	0.10
ונוסף לזה לכל מ"ר של שטח הבניה לכל קומה	0.50

	כשיש מיתקן מוכן להתקנת מד־מים	כשאין מיתקן מוכן להתקנת מד־מים
	האגרה בלירות	
5. אגרת מד־מים (סעיף 5 (ד)) —		
מד־מים שקטרו —		
אינו עולה על $\frac{3}{4}$"	60	80
עולה על $\frac{3}{4}$" ואינו עולה על 1"	80	120
עולה על 1" ואינו עולה על $1\frac{1}{2}$"	100	180
עולה על $1\frac{1}{2}$" ואינו עולה על 2"	140	200
עולה על 2" ואינו עולה על 3"	190	240
עולה על 3" ואינו עולה על 4"	220	300
עולה על 4" —	לפי חשבון שהגיש המנהל.	
6. אגרת בדיקת מד־מים כולל דמי פירוק, הובלה והתקנה (סעיף 5(ט))		10

	האגרה לט"ק באגורות	האגרה המינימלית בלירות
7. אגרת מים (סעיף 6) — לחודש —		
(1) לשימוש ביתי —		
ל־10 מ"ק הראשונים	22	0.66
ל־6 מ"ק נוספים או חלק מהם	35	
מעל ל־16 מ"ק	45	
(2) לגינות נוי מעובדות —		
(א) במקום שיש אספקת מים במדידה נפרדת, בהגבלה של 7.5 מ"ק לכל 100 מ"ר בין החדשים אפריל—נובמבר	18	
(ב) במקום שאין אספקת מים במדידה נפרדת, בהגבלה של 7.5 מ"ק לכל 100 מ"ר בין החדשים אפריל—נובמבר מעל ל־10 מ"ק מעל להגבלה בסעיפים 2(א) ו־(ב) תיווסף הכמות לפריט 7 (1).	18	
(3) למשקי עזר —		
בהגבלה של 7.5 מ"ק לכל 100 מ"ר של שטח משק העזר, בין החדשים אפריל—נובמבר מעל ל־10 מ"ק מעל להגבלה תיווסף הכמות לפרט 7 (1).	12	
(4) לחקלאות —		
(א) למטעים, עד 800 מ"ק לשנה, לדונם	10	
(ב) למטרות חקלאיות אחרות, עד 600 מ"ק לשנה, לדונם	10	
(ג) מעל הכמות כמפורט בסעיפי משנה (א) ו־(ב)	15	

8. צרכן שמשפחתו מונה 6 נפשות או למעלה מזה, הגרים יחד עמו בדירה — פרט לדירה בבנין חד־משפחתי מבניה קשה שאינה שיכון עולים — ששטחה אינו עולה על 70 מ"ר — אם הצריכה הממוצעת לחודש, אליה מתייחס הזיכוי, עלתה על 10 מ"ק, יזוכה — לאחר אישור בקשתו שתוגש בכתב מדי שנה — בסכומים אלה:

מספר בני המשפחה	סכום הזיכוי השנתי בלירות
6	6
7	9
8	12
9	15
10	18
11 או יותר	24

	האגרה בלירות
9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11 (ד))	5

נתאשר.
כ"ז בתמוז תשכ"ז (4 באוגוסט 1967)
(חמ 81606)

אהרן גבע
ראש המועצה המקומית גבעת־עדה

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לגדרה בדבר שחיטת עופות

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22, 23 ו־24 לפקודת המועצות המקומיות [1], מתקינה המועצה המקומית גדרה חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בית שחיטה" — מקום בו שוחטים או מורטים עופות;

„בית שחיטה מוכר" — בית שחיטה המוכר על ידי המועצה לצורך חוק עזר זה;

„עופות" — עופות בית, לרבות תרנגולים, ברווזים, אווזים, יונים, עופות גויניאה, תרנגולי הודו, פסיון ושלו;

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

„המועצה" — המועצה המקומית גדרה ;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שהוסמך בכתב לענין חוק עזר זה, כולו או מקצתו, על ידי ראש המועצה ;

„רופא וטרינרי" — הרופא הוטרינרי של המועצה, לרבות אדם שאליו העביר הרופא הוטרינרי בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;

„רשיון" — רשיון שניתן על ידי המועצה על פי חוק עזר זה.

איסור החזקת בית שחיטה

2. לא יחזיק אדם ולא ינהל בית שחיטה, אלא אם הוא בית שחיטה מוכר.

איסור שחיטה

3. (א) לא ישחט אדם עופות בתחום המועצה מחוץ לבית שחיטה מוכר, ולא ימרטם אלא בבית שחיטה כאמור או בבית מריטה שניתן לגביו רשיון לפי פקודת המלאכות וה־תעשיות (הסדרתן) [2].

(ב) הוראות סעיף קטן (א) לא יחולו על אדם השוחט עופות ברשותו הפרטית ולצורך עצמו.

הוצאת עופות שחוטים

4. לא יוציא אדם, לא יגרום ולא יתיר שיוצא מבית שחיטה עוף שחוט אלא לאחר שנבדק על ידי הרופא הוטרינרי והוטבעה על העוף החותמת הרשמית של בית השחיטה.

הוצאת עופות מבית השחיטה

5. לא יוציא אדם, לא יגרום ולא יתיר שיוצא מבית השחיטה עוף שהובא לשחיטה באותו בית שחיטה, בין שהוא חי בשעת הוצאתו ובין שהוא מת, אלא ברשות בכתב מאת הרופא הוטרינרי.

חובת רשיון והיתר כניסה

6. (א) לא ישחט אדם עוף, לא ינקה עוף שחוט, לא ימרוט נוצותיו ולא יוציא את קרביו בבית השחיטה אלא לפי רשיון.

(ב) לא ייכנס אדם לבית שחיטה אלא לפי היתר בכתב מאת ראש המועצה.

(ג) הוראות סעיף קטן (ב) לא יחולו על —

(1) הרב המקומי, עובד המדינה או עובד המועצה, הנכנסים לבית שחיטה לשם מילוי תפקידם ;

(2) חבר המועצה הדתית או אדם המועסק על ידיה, הנכנס לבית שחיטה בתוקף תפקידו ;

(3) מלמד או לומד הלכות שחיטה ;

(4) כל אדם אחר שניתן לו רשיון לפי סעיף קטן (א).

פתן רשיון

7. (א) המועצה רשאית — לפי שיקול דעתה — ליתן או לחדש רשיון, וכן לסרב ליתן או לחדש רשיון, לכל פעולה הטעונה רשיון לפי סעיף 6.

(ב) בגוף הרשיון יצויין התאריך שבו ניתן ; הרשיון יהיה תקף החל מתאריך זה.

---

[2] חוקי א"י, כרך ב', פרק קמ"ג, עמ' 1427.

(ג) בקשה למתן רשיון או לחידושו תוגש למועצה בכתב.

(ד) בקשה לחידוש רשיון תוגש לפחות חודש אחד לפני פקיעת תקפו.

(ה) המבקש רשיון או חידושו יצרף שני תצלומים שלו, שאחד מהם יודבק ברשיון.

(ו) תקפו של רשיון יפקע ביום 31 בדצמבר בשנה שבה ניתן.

(ז) בעד כל רשיון תשולם אגרה של לירה אחת.

(ח) לא יינתן רשיון לאדם אלא אם מלאו לו 16 שנה והמציא תעודה מאת הרופא הראשי של הלשכה המחוזית של משרד הבריאות המאשרת שאינו חולה במחלה מידבקת.

ביטול רשיון

8. (א) המועצה רשאית לבטל רשיון או להתלותו לתקופה שתקבע, אם בעל הרשיון —

(1) סירב או התרשל לעשות פעולה שהוא מחוייב לעשותה לפי חוק עזר זה;

(2) מנע בעד הרופא הוטרינרי או אדם אחר מלמלא תפקידו בבית שחיטה או בסביבתו או הפריע לו במילוי תפקידו כאמור;

(3) הפר או לא מילא הוראה של הרופא הוטרינרי שניתנה על פי חוק עזר זה, או כל הוראה חוקית אחרת שניתנה על ידיו, הנוגעת להנהלה תקינה של בית שחיטה ולסדר הטוב בו;

(4) נמצא סובל ממחלה מידבקת;

(5) גרם נזק במזיד לבית שחיטה או לציודו;

(6) גרם להפרעת הסדר בבית שחיטה.

(ב) הרופא הוטרינרי רשאי להתלות רשיון לתקופה שלא תעלה על ארבעה עשר יום מחמת אחת הסיבות הנקובות בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שרשיונו בוטל או הותלה לפי סעיף קטן (א) רשאי לערער על כך בפני שר הפנים או בפני אדם שנתמנה על ידיו לכך, והחלטתו תהיה סופית.

(ד) ביטול רשיון או התלייתו על פי חוק עזר זה לא יפגעו באחריותו הפלילית של בעל רשיון לפי סעיף 17.

מעטה קבוע של הנכנסים לבית שחיטה

9. אדם הנכנס לבית שחיטה או הנמצא בתוכו ילבש, לפי דרישת הרופא הוטרינרי, מעטה נקי, העומד בפני מים, לפי דוגמה שאושרה על ידי הרופא הוטרינרי, או נעלי גומי, או גם מעטה וגם נעלי גומי, וינקה את המעטה ואת נעלי הגומי במקום, בזמן ובאופן שיקבע הרופא הוטרינרי; לא יצא אדם את בית השחיטה לפני שפשט את המעטה ונעלי הגומי.

בדיקת עופות חיים

10. עופות שנלקחו לבית שחיטה לשם שחיטה רשאי הרופא הוטרינרי לבדקם, בין לפני הכנסתם לבית השחיטה ובין לאחר מכן, ואם ראה שהם חולים, רשאי הוא לאסור על שחיטתם ולצוות לסלקם מיד מבית השחיטה ולנהוג בהם כפי שייראה לו; הוצאות סילוקם של העופות או הוצאות הטיפול בהם יחולו על האדם שהביאם לשחיטה ועל בעליהם, על שניהם יחד ועל כל אחד מהם לחוד.

בדיקת עופות שחוטים

11. הרופא הוטרינרי רשאי לבדוק כל עוף שנשחט בבית שחיטה, ואם מצא בו חבורה או מחלה או שראה חשש שהעוף לא יהיה ראוי למאכל, רשאי הוא לצוות שהעוף יושמד וייעשה בו כפי שיורה.

פיצויים

12. לא ישולמו פיצויים בעד עוף שהרופא הוטרינרי נהג לגביו לפי סמכותו בסעיפים 10 ו־11.

החלטת הרופא סופית

13. החלטת הרופא הוטרינרי לפי סעיפים 10 או 11 היא סופית.

מוצאו של העוף

14. המביא עוף לבית שחיטה יודיע לרופא הוטרינרי, אם יידרש לכך, את מקום מוצאו של העוף.

חובת עופות שחוטים

15. לא ישתמש אדם להובלת עופות שחוטים מבית שחיטה אלא בכלי רכב שאושרו על ידי הרופא הוטרינרי בכתב כמתאימים לכך.

אגרת שירותים

16. המביא עוף לבית השחיטה ישלם למועצה בעד השירותים המפורטים בתוספת אגרה בשיעור הנקוב בה, אפילו אם השתמש הרופא הוטרינרי לגבי העוף בסמכותו לפי סעיף 11.

ענשים

17. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס חמש מאות לירות.

ביטול

18. חוק עזר לגדרה (שחיטת עופות), תשי"ב—1951 [3] — בטל.

השם

19. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לגדרה (שחיטת עופות), תשכ"ח—1967".

תוספת

(סעיף 16)

	שיעור האגרה לראש באגורות	
	בלי מריטה	בער מריטה
יונה	10	10
תרנגולת	20	20
ברווז או ברבור	25	25
אווז	30	30
תרנגול הודו	40	40

נתאשר.
כ' באלול תשכ"ז (25 בספטמבר 1967)
(חמ 81653)

צבי עגנון
ראש המועצה המקומית גדרה

חיים משה שפירא
שר הפנים

[3] ק"ת 208, תשי"ב, עמ' 38.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לחוף־השרון בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו־23 לפקודת המועצות המקומיות [1], מתקינה המועצה האזורית חוף־השרון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„אבזרים" — ברזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;

„מד־מים" — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות מים המסופקים לנכס;

„מועצה" — המועצה האזורית חוף־השרון;

„המנהל" — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;

„מפעל המים" — באר, בריכה, מעין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, להספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

„נכס", „בנין" — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות (מועצות אזוריות), תשי"ח—1957 [2];

„צרכי בית" — תצרוכת בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936 [3];

„צרכן" — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה;

„רשת פרטית" — אבזר, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת מים לנכס, למעט מד־מים;

„נפח בנין" — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו משופע — צדה התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו התחתון של הגג; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס על ידי הבנין או על ידי החלק האמור; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין הגג והרצפה שמתחתיו;

„צרכי עסק" — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

חיבור למפעל מים

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוקו או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוקו או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם המבקש למועצה מראש:

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
[2] ק"ת 797, תשי"ח, עמ' 1256.
[3] ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 650, עמ' 1.

קובץ התקנות 2138, כ' בחשון תשכ"ח, 23.11.1967

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכניות הרשת המוצעת או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל חשבונו.

(ד) הרשת הפרטית תוחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבונו, להנחת דעתו של המנהל.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה, אלא באבזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באבזרים אחרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מד־מים או אבזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבוזם או לזיהומם.

אגרת הנחת צינורות

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס, שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל נפח הבנין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

התקנת מד־מים

5. (א) המנהל רשאי להתקין מד־מים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדקו, לתקנו, להחליפו או להסירו.

(ב) מד-המים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מד־מים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מד־מים ואגרת התקנת מד־מים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מד-מים, צרכן רשאי להביא למנהל תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות מד-מים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להתקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מד-מים לפי סעיף קטן (ה) ישלם למועצה אגרת התקנת מד-מים בלבד.

(ז) היה מד-המים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מד-מים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למד-מים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמד-המים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמד-המים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מד-מים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמד-המים היה פגום.

אגרת מים

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מד־המים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

(ב) מצא המנהל כי מד־המים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסויימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת, רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצרוכת הממוצעת במשך שני החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החדשים שלאחריה, או לפי התצרוכת של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מד־המים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים, שמד־המים רשם אותה, בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוקו.

(ד) משמש מד־מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידו ובין המספר הכולל של החדרים שמד־המים משמש אותם, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מד־מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מהצרכנים בכמות המים, שנרשמה על ידי מד־המים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפחתו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מד־מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנוצלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(ז) הורכבו מדי־מים דירתיים לכל הצרכנים וכן מד־מים כללי לכל הנכס, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, זולת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

אספקת מים לפי חוזה

7. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

סנקציות

8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מד־המים או קלקולו ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

מועד התשלום

9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך ארבעה עשר יום מיום מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

אישור סכום ההוצאות

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.

ניתוק החיבור

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבז מים, השתמש בהם לרעה, זיהמם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במד־מים רשאי המנהל להתרות בו בכתב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחוברה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במד־מים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש חיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

הפסקת אספקת מים

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות וה־תשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

רשות כניסה

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל־17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

(1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מד־מים, צינור, או אבזרים, או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;

(2) לבדוק אם היה בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;

(3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;

(4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיפים 11 או 12;

(5) לבדוק אם קויימו הוראות חוק עזר זה;

(6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

שימוש במים

14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיזוג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באס־פקת המים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשיה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.

(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.

(ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין, כל אבזר השייך למפעל המים.

(י) לא יפתח אדם ברז שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.

(יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד מועצה במילוי תפקידו — ברז המיועד להשקאת נטיעות ציבוריות.

מכירת מים והעברתם

15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

חידוש חיבור שנותק

16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

שמירה בפני זיהום

17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.

דרישת תיקונים

18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.

מסירת הודעות

19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרו לידי האדם שאליו הם מכוונים, או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגו במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו הם דנים או נתפרסמו בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

ענשים

20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

ביטול

21. חוק עזר לחוף־השרון (אספקת מים), תשכ"א—1961 [4] — בטל.

השם

22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחוף־השרון (אספקת מים), תשכ"ח—1967".

תוספת

	האגרה בלירות
1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2(ג)(1)):	
(1) לכל יחידת דיור, עסק או משרד	30
לכל יחידת מלאכה או תעשיה	30
(2) הרחבת חיבור, פירוק חיבור או התקנתו מחדש לפי דרישת הצרכן —	
עד 2"	30
למעלה מ־2"	50
2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית (סעיף 3(ב))	5
3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3(ה))	10
4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4 (א) ו־(ג)) —	
לנכס בשטח עד חצי דונם	30
לכל מ"ר נוסף	0.10
בבנין מגורים לכל מ"ר של שטח הבניה לכל קומה	2
בבנין שאינו בנין מגורים לכל מ"ק של נפח בנין	0.20

[4] ק"ת 1068, תשכ"א, עמ' 688.

	כשיש מיתקן מוכן להתקנת מד־מים	כשאין מיתקן מוכן להתקנת מד־מים
5. אגרת מד־מים (סעיף 5(ד))	30	50
6. אגרת בדיקת מד־מים כולל דמי פירוק, הובלה והתקנה (סעיף 5 (ט))	5	10

	האגרה למ"ק באגורות	האגרה המינימלית בלירות
7. אגרת מים (סעיף 6) לחודש:		
(1) לשימוש ביתי —		
3 מ"ק ראשונים	25	0.75
ל־7 מ"ק נוספים	25	
מעל ל־10 מ"ק	40	
(2) לשימוש בגינות ובמשקי עזר בהגבלה של 600 מ"ק לשנה לכל דונם או חלק ממנו	15	
לכל מ"ק נוסף	40	
(3) למוסדות	25	
(4) למלאכה, בתי עסק, מסחר, מוסך או כל שימוש אחר שלא פורט בתוספת זו	40	2.00
(5) לבניה	50	
(6) לחקלאות —		
לצרכן רשום ברשיון ההפקה של המועצה בגבולות הכמות המוקצבת	7.5	

	האגרה בלירות
8. אגרת חידוש חיבור (סעיף 11(ד))	10

9. (א) צרכן אשר משפחתו מונה 6 נפשות או המעלה מזה, הגרים יחד עמו בדירה — פרט לדירה בבנין חד־משפחתי מבניה קשה שאינו שיכון עולים, ששטחה עולה על 70 מ"ר — אם הצריכה הממוצעת לחודש, אליה מתייחס הזיכוי עלתה על 10 מ"ק, יזוכה — לאחר אישור בקשתו שתוגש בכתב — בסכומים אלה:

מספר בני המשפחה	סכום הזיכוי השנתי בלירות
6	6
7	9
8	12
9	15
10	18
11 או יותר	21

(ב) הזיכוי יינתן בסוף שנת הכספים.

נתאשר.

כ"ה באב תשכ"ז (31 באוגוסט 1967)

(חמ 827005)

דוד אמן

ראש המועצה האזורית חוף־השרון

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר לטירת־כרמל בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות [1], וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945 [2], מתקינה המועצה המקומית טירת־כרמל חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„המועצה" — המועצה המקומית טירת־כרמל ;

„עסק" — עסק או מלאכה מן המפורטים בתוספת ;

„עוסק" — כל העוסק בעסק בתחום המועצה ;

„מס" — מס עסקים מקומי המוטל על פי חוק עזר זה ;

„ראש המועצה" — לרבות פקיד המועצה שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן ;

„שנה" — שנת כספים ;

„עובד" — למעט חניך כמשמעותו בחוק החניכות, תשי"ג—1953 [3] ;

„היקף עבודה" — התשלום הכולל ששולם למבצע העבודה בעד עבודתו, לרבות שכר עבודה, מחיר מוצרים מוגמרים או מוגמרים למחצה ומחיר חמרים שונים שהשתמש בהם בעבודתו.

הטלת מס

2. (א) כל עוסק ישלם למועצה מס לכל שנה שבה עסק או לכל חלק ממנה בשיעור הקבוע בתוספת ; אולם אם התחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר, או אם חדל לעסוק והודיע על כך למועצה לפני 1 באוקטובר, ישלם אותה שנה מחצית המס בלבד.

(ב) העוסק בעסק אחד במקומות שונים ישלם מס בעד עסקו שבכל מקום ומקום.

(ג) העוסק בעסקים שונים במקום אחד, ישלם מס בעד העסק ששיעור המס בעדו הוא הגבוה ביותר, בתוספת 50% משיעורי המס בעד כל עסק נוסף.

(ד) התחיל עוסק, לאחר ששילם את המס, לעסוק באותו מקום בעסק חדש ששיעור המס בעדו עולה על שיעור המס בעד העסק הקודם, ישלם את ההפרש תוך שלושים יום מיום שהתחיל לעסוק בעסק החדש.

תשלום המס

3. (א) המס ישולם בשני שיעורים שווים : האחד ב־1 באפריל והשני ב־1 באוקטובר של השנה שבעדה מגיע המס.

(ב) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 1 באפריל, אולם לפני 1 באוקטובר, ישלם את השיעור הראשון תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק, ואת השיעור השני ב־1 באוקטובר או תוך ארבעה חדשים מהיום שבו התחיל לעסוק, הכל לפי התאריך המאוחר יותר.

(ג) עוסק שהתחיל לעסוק אחרי 30 בספטמבר ישלם את מחצית המס בבת אחת תוך חודש ימים מהיום שבו התחיל לעסוק.

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
[2] ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115 ; ס"ח 485, תשכ"ו, עמ' 2.
[3] ס"ח 128, תשי"ג, עמ' 108.

קובץ התקנות 2138, כ' בחשון תשכ"ח, 23.11.1967

4. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בכתב — סמכויות ראש המועצה

(1) מכל אדם שהוא, לדעת ראש המועצה, עוסק, שימסור לו, תוך הזמן הנקוב באותו כתב, כל ידיעה הדרושה, לדעתו, לביצוע הוראות חוק עזר זה;

(2) ממי שטוען ששילם את המס, שימציא לו תוך הזמן האמור כל קבלה שבידו על תשלום המס.

(ב) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל עת סבירה לכל מקום שבתחום המועצה כדי לברר אם עוסקים בו.

5. אדם שעשה אחת מאלה: עבירות ועונשין

(1) לא מילא אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 4(א) תוך הזמן הנקוב בה;

(2) הפריע לראש המועצה או מנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף 4(ב),

דינו — קנס מאה לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת — קנס נוסף חמש לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

6. הוראות חוק עזר זה לא יחולו על עסק המתנהל על ידי המועצה. פטור

7. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ' באדר ב' תשכ"ז (1 באפריל 1967). תחילה

8. הוראות סעיף 3 לא יחולו על תשלום המס בשנת 1967/68, והוא ישולם תוך שלושים יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות; אולם כל סכום ששולם על פי חוק עזר לטירת־כרמל (מס עסקים מקומי), תשי"ז—1957 [4], ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה. הוראות מעבר

9. חוק עזר לטירת־כרמל (מס עסקים מקומי), תשי"ז—1957 — בטל. ביטול

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לטירת־כרמל (מס עסקים מקומי), תשכ"ח—1967". השם

תוספת

שיעורי המס לשנה

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
אוטובוסים, שירות עירוני או בינעירוני	3500
אולם ריקודים, קונצרטים או נשפים	200
אופניים או חלקיהם —	
מכירה ותיקון	50
תיקונים	20
אופטיקאי	30
אטליז — שמוכרים בו בשר לפי טונות לשנה —	
עד 5 טונות	80
למעלה מ־5 טונות	120
אספקת גז לבישול או לחימום, לפי מספר הלקוחות — ובלבד שכאשר הגז מסופק למטבח משותף ייחשבו כל חמש נפשות כלקוח אחד —	
עד 1000 לקוחות —	
לכל 100 או חלק מהם	25
למעלה מ־1000 לקוחות —	
לכל 200 נוספים או חלק מהם	25
אספקת חשמל	3500
אספקת מים	3500
אספקת עתונים	75
בנק או אגודה שיתופית לאשראי, המעסיק עובדים —	
עד 4	750
מ־5 עד 8	1000
מעל 8	1500
ביטוח —	
סוכן עם משרד	150
סוכן ללא משרד	40
בית מרקחת	120
בית־ספר —	
לריקודים, ריתמיקה או התעמלות	60

[4] ק"ת 675, תשי"ז, עמ' 849; ק"ת 906, תש"ד, עמ' 844.

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
בית־מלאכה שאין משתמשים בו בכוח מיכני המעסיק עובדים לרבות בעלים —	
עד 3	36
לכל מועסק נוסף	16
בית־מלאכה מיכני —	
המעסיק עובדים (כולל בעלים) —	
עד 3	54
מ־4 עד 6	80
מ־7 ומעלה	500
בתי חרושת —	
גזוז ולימונדה — המעסיק עובדים —	
עד 5	100
מ־6 ומעלה	150
חישול או עיבוד ברזל או סלדה, או ייצור קרטון המעסיק עובדים —	
עד 10	500
מ־11 עד 20	1000
מ־21 עד 30	1500
מ־31 ומעלה	2000
ייצור מכונות או מנועים, המעסיק עובדים —	
עד 20	500
מ־21 עד 40	1000
מ־41 עד 60	1500
מ־61 עד 80	2000
מ־81 עד 100	2500
מ־101 ומעלה	4500
ייצור תרופות או חמרי רפואה, המעסיק עובדים —	
עד 3	400
מ־4 ומעלה	750
ייצור חמרים פלסטיים או כימיים, המעסיק עובדים —	
עד 3	400
מ־4 ומעלה	750
ייצור נרות	120
ייצור סוכריות או ממתקים	120
ייצור שימורי דגים, המעסיק עובדים —	
עד 5	250
מ־6 עד 10	500
מ־11 עד 15	750
מ־16 ומעלה	1000
ייצור שימורי פירות או ירקות	1000
דודי שמש —	
התקנה	60
ייצור	150
דיר צאן או עזים, שיש בו 10 ראש ומעלה —	
לכל ראש	0.50
הובלה —	
לכל מכונית, טנדר, אוטו משא —	
עד 2 טונות	35
למעלה מ־2 טונות עד 5 טונות	45
למעלה מ־5 טונות	75

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
הסעה במונית — לכל מונית	45
וילונות —	
מכירה	40
התקנה	30
זגג —	
עם חנות	36
בלי חנות	12
חייט — או תופרת —	
שאינם מעסיקים עובדים שכירים	36
המעסיקים עובדים שכירים	60
חנות —	
ארנקים או מוצרי עור — מכירה או תיקונים	50
בגדים מוכנים (קונפקציה)	100
בושם, תמרוקים, וצרכי קוסמטיקה	100
גלנטריה	50
גרוטאות, ברזל, מכירה או קניה	100
דגים	60
הלבשה לגברות	125
חמרי בנין	120
חלב ומוצרי חלב	36
טבק או סיגריות	12
טכסטיל	120
ירקות ופירות —	
דוכן	36
בקמעונות	70
בסיטונות	1000
כל־בו או כלי בית	80
מכשירי כתיבה	20
ממתקים	50
מכולת ששטחה במ"ר —	
עד 25	50
מ־26 עד 50	100
למעלה מ־50	300
מספוא	75
נפט	24
נעלים	120
עופות	40
פלפל	12
צעצועים	20
צרכי חשמל	60
צרכי צילום	40
קרח	24
קונדיטוריה	120
רהיטים	150
רהיטים משומשים	24
רדיו, טלביזיה ומכונות כביסה	150
תכשיטים	60
טרקטור, לכל כלי	120
טכנאי שיניים	90
לול שמספר העופות בו —	
מ־50 עד 100	10
לכל 100 עופות נוספים, תוספת	10

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
לחם —	
חלוקה במכונית	60
בעגלה	12
מאפיה בלתי חשמלית —	
בעלת תנור אחד	50
לכל תנור נוסף	20
מאפיה חשמלית —	
בעלת תנור אחד	100
לכל תנור נוסף	50
מזנון —	
ללא רשיון למכירת משקאות משכרים	40
עם רשיון למכירת משקאות משכרים	80
מוסך —	
לתיקון מכוניות	300
אופנועים	100
משתלה —	
לכל 100 מ"ר או חלק מהם	15
מכבסה אוטומטית	150
מכבסה שאינה אוטומטית, או מקום לקבלת כביסה	24
מסעדה או בית קפה —	
ללא רשיון למכירת משקאות משכרים	50
עם רשיון למכירת משקאות משכרים	100
מספרה —	
לגברים, לכל כסא	12
לגברות, לכל כסא	40
מחלק —	
חלב	18
נפט	12
קרח	12
מרפדיה	45
מהנדס	100
מודד	100
סוכן חלוקת ביצים, מיצים או תוצרת אחרת	50
סודה וסיפונים — מילוי לייצור	30
סלון ליופי, פדיקור, מניקור	50
סנדלר	18
סנדלר אורתופדי	24
סוכנות למכירת רכב או מנועים	400

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
עגלון — עם בהמת עבודה —	
אחת	12
שתיים	18
עורך־דין	100
פחח	18
צבע —	
שאינו מעסיק עובדים שכירים	30
המעסיק עובדים שכירים	60
צורף	30
צלם	30
צייר שלטים	40
קבלן או קבלן משנה, לבנין, לסלילת כבישים, להנחת צינורות מים, ביוב, חשמל, התקנת דודי־שמש, עבודות מסגרות ומכונאות, זגגות, נגרות וכל עבודות בנין, לרבות צביעה שהיקף עבודתו בשנה בלירות הוא —	
מ־1000 עד 2000	30
למעלה מ־2000 עד 5000	75
למעלה מ־5000 עד 10000	100
למעלה מ־10000 — לכל 5000 או חלק מהם	62
קיוסק —	
למכירת גזוז בלבד	12
למכירת גזוז וגלידה או ממתקים	30
למכירת פיס	30
קולנוע — שמספר מקומות הישיבה בו —	
עד 300 מקומות	300
למעלה מ־300 עד 700	500
למעלה מ־700	1000
קליית קפה	150
רוכל	10
רופא, רופא שיניים	100
רפת — לכל ראש בקר	10
שען	12
שרברב או חשמלאי	30
תחנת בנזין	500
תיווך, או העברת קרקעות או דירות —	
עם משרד	100
ללא משרד	30

נתאשר.

כ' באלול תשכ"ז (5 בספטמבר 1967)

(חמ 83941)

אוני ארבילי

ראש המועצה המקומית טירת־כרמל

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר ליהוד בדבר הדברת מזיקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות [1], מתקינה המועצה המקומית יהוד חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בעל נכסים" — אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מנכסים או שהיה מקבלה אילו היו הנכסים נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כסוכן, כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, ולרבות שוכר או שוכר משנה ששכר את הנכסים לתקופה שלמעלה משלוש שנים;

„המועצה" — המועצה המקומית יהוד;

„מחזיק" — אדם המחזיק למעשה בנכסים כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

„מזיק" — כל אחד מאלה: חלזונות, עשבי בר, טוואי התהלוכה של האורן, זבוב ים התיכון, נברנים, קרציות הבקר, יתושים, זבובי בית;

„נכסים" — קרקע שבתחום המועצה, בין תפוסה ובין פנויה, בין ציבורית ובין פרטית;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

חובה להדביר מזיקים

2. בעל הנכסים או המחזיק בהם חייב להדביר את המזיקים שבנכסו.

הוראות להדברת מזיקים

3. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש בהודעה בכתב מאת אדם שעבר על הוראות סעיף 2 להדביר את המזיקים שבנכסו ולבצע את כל העבודות הנחוצות לשם כך, בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לבצע את ההדברה כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) אדם שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

הדברה על ידי המועצה

4. לא מילא אדם אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 3(א) או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בהודעה שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בה, רשאית המועצה לבצע את העבודה הדרושה להדברת המזיקים ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם.

סמכות ראש המועצה

5. (א) ראש המועצה רשאי להיכנס בכל עת סבירה לנכסים על מנת לבדקם, לבקרם ולעשות בהם כל הדרוש לו כדי לברר אם קויימו הוראות חוק זה.

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

מסירת הודעות

6. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לאחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה ההודעה במקום בולט על הנכס שבו היא דנה, או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

עבירות וענשים

7. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 3(ג) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 4, והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

ביטול

8. בטלים:

(1) חוק עזר ליהוד (הדברת טוואי התהלוכה של אורן), תשכ"ג—1963 [2];

(2) חוק עזר ליהוד (הדברת עשבי בר), תשי"ח—1958 [3];

(3) חוק עזר ליהוד (הדברת זבוב ים התיכון), תשכ"א—1961 [4].

חשם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר ליהוד (הדברת מזיקים), תשכ"ח—1967".

נתאשר.
כ' באלול תשכ"ז (25 בספטמבר 1967)
(חמ 831313)

ס' חתוכה
ראש המועצה המקומית יהוד

חיים משה שפירא
שר הפנים

[2] ק"ת 1435, תשכ"ג, עמ' 1319.
[3] ק"ת 821, תשי"ח, עמ' 1856.
[4] ק"ת 1147, תשכ"א, עמ' 1772.

פקודת המועצות המקומיות

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

חוק עזר למרום־הגליל בדבר מס עסקים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות [1], וסעיף 3 לפקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945 [2], מתקינה המועצה האזורית מרום־הגליל חוק עזר זה:

החלפת התוספת

1. במקום התוספת לחוק עזר למרום־הגליל (מס עסקים מקומי), תשכ"א—1960 [3] (להלן — חוק העזר העיקרי), יבוא:

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256.
[2] ע"ר 1945, תוס' 1 מס' 1436, עמ' 115; ס"ח 485, תשכ"ו, עמ' 2.
[3] ק"ת 1078, תשכ"א, עמ' 513; ק"ת 1313, תשכ"ב, עמ' 1973; ק"ת 1560, תשכ"ר, עמ' 997.

„תוספת

שיעורי המס לשנה

תיאור המלאכה או העסק	המס בלירות
מאפיה המספקת לחם לישוב מישובי האזור	375
חנות, צרכניה או סניף של צרכניה	87.50
מסעדה	125
שיווק או קניות תוצרת חקלאית לרבות שיווק טבק וקנייתו	750
קיוסק	25
תחנת טרקטורים, לכל טרקטור —	
עד 100 כ"ס	62.50
מעל 100 כ"ס	300
שירות אוטובוסים ציבורי	750
שירות להובלת משאות, לכל טנדר או מכונית משא לפי טונות —	
עד 3	25
למעלה מ־3 עד 8	62.50
למעלה מ־8	225
אולם המשמש להופעות אמנותיות או לקולנוע תמורת תשלום מתושבים שאינם בני המקום	450
נגריה, מסגריה או בית מלאכה המעסיק יותר מאיש אחד	62.50
מחצבה — לכל מטר מעוקב תפוקה	0.15
קבלן או קבלן משנה, בין לפי חוזה ובין באופן אחר, לעבודות בנין, צבעות, קידוח, עפר, סיוד, טיוח, הקמת שלדי בטון, אינסטלציה סניטרית או חשמלית, חריש, עבודות ציבוריות נגרות, מסגרות, זגגות, הכשרת קרקע, הנחת קווי מים, וכל עבודות כיוצא באלה, שהיקפם לשנה בלירות הוא —	
עד 5,000	50
למעלה מ־5,000 עד 10,000	100
למעלה מ־10,000 עד 20,000	150
למעלה מ־20,000 עד 50,000	500
למעלה מ־50,000 עד 100,000	750
למעלה מ־100,000 עד 250,000	1500
למעלה מ־250,000 עד 350,000	2000
למעלה מ־350,000	3000
אספקת חשמל	1750
עסק של פיתוח כלכלי, חקלאי ומפעל תעשייתי מכל סוג	125
תחנת דלק או ספק דלק	300
אספקת מים	1400
אספקת גז לבישול או לחימום, לפי מספר הלקוחות — ובלבד שכאשר הגז מסופק למטבח משותף, ייחשבו כל 5 נפשות כלקוח אחד —	
עד 1000 לקוחות, לכל 100 או חלק מהם	25
למעלה מ־1000 לקוחות, לכל 200 נוספים או חלק מהם	37.50"

סיוג

2. על אף האמור בחוק עזר זה, לא ישולם בשנת הכספים 1967/68 לגבי עסק פלוני מס בשיעור העולה על המס החל על אותו עסק בעד שנת הכספים 1965/66 אם בהיקפו, גדלו או ממדיו של אותו עסק לא חלה הגדלה לעומת שנת 1965/66, אלא בשיעורים כלהלן:

סכום המס בלירות בשנת 1965/66	שיעור התוספת באחוזים לשנת 1967/68
עד 25	—
למעלה מ־25 עד 100	25
למעלה מ־100 עד 750	50
למעלה מ־750 עד 1500	75
למעלה מ־1500 עד 1950	100
למעלה מ־1950	150"

תחילה

3. תחילתו של חוק עזר זה היא ביום כ' באדר ב' תשכ"ז (1 באפריל 1967).

הוראות מעבר

4. הוראות סעיף 3 לחוק העזר העיקרי לא יחולו על תשלום המס לשנת 1967/68 והוא ישולם תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות; אולם כל סכום ששולם לפי חוק העזר העיקרי על חשבון המס לשנת 1967/68, ייחשב כאילו שולם על חשבון המס לפי חוק עזר זה.

השם

5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למרום־הגליל (מס עסקים מקומי) (תיקון), תשכ"ח—1967".

נתאשר.

כ' בתשרי תשכ"ח (24 באוקטובר 1967)

(חמ 83941)

אלי שלו

ראש המועצה האזורית מרום־הגליל

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר למשהד בדבר הריסת מבנים מסוכנים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו־23 לפקודת המועצות המקומיות [1], מתקינה המועצה המקומית משהד חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„בנין" — מבנה בנוי מאבן, מביטון, מברזל, מעצים או מכל חומר אחר, לרבות יסוד, קיר, גג, ארובה, מרפסת, גזוזטרה, כרכוב או בליטה וכן חלק מבנין או דבר המחובר אליו, סוללת עפר, גדר, משוכה או מבנה אחר המקיף או הגודר או המכוון להקיף או לגדור כל אדמה או שטח;

„בעל" — לרבות אדם המקבל, או הזכאי לקבל, הכנסה מבנין או שהיה מקבלה אילו היה הבנין נותן הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כבא־כוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום של הבנין ובין שאיננו הבעל הרשום;

„מחזיק" — אדם המחזיק למעשה בבנין כבעל או כשוכר או בכל אופן אחר;

„מהנדס" — כמשמעותו בחוק המהנדסים והאדריכלים, תשי"ח—1958 [2], שנתמנה על ידי המועצה, לרבות מי שהמהנדס העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„המועצה" — המועצה המקומית משהד;

„ראש המועצה" — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן.

עריכת בדיקה

2. (א) בעל בנין חייב להחזיק את בנינו במצב המבטיח את שלום המחזיקים בו ואת שלום הציבור.

(ב) חושש בעל בנין או מחזיק בו, כי הבנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, יודיע על כך מיד לראש המועצה.

(ג) ראש המועצה יורה למהנדס לערוך, מזמן לזמן — ובמקרה שקיבל הודעה, מיד אחרי קבלתה — סקר על הבנינים העלולים להוות סכנה כאמור בסעיף קטן (ב); המהנדס שערך את הבדיקה חייב להגיש דין וחשבון לראש העיריה תוך 24 שעות לאחר עריכת הבדיקה.

הודעות

3. (א) סבור ראש המועצה על פי דין וחשבון שנערך לפי סעיף 2 כי בנין מהווה סכנה למחזיקים או לציבור, רשאי הוא לדרוש בהודעה בכתב מבעל הבנין לבצע את העבודות המפורטות בה תוך התקופה ובאופן שנקבעו בהודעה.

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ח, עמ' 256.
[2] ס"ח 250, תשי"ח, עמ' 108.

קובץ התקנות 2138, כ' בחשון תשכ"ח, 23.11.1967

(ב) בעל בנין שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא בעל בנין אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א) או ביצע את העבודות שלא באופן המפורט בהודעה, רשאית המועצה לבצע את העבודות ולגבות מבעל הבנין את הוצאות הביצוע.

ביצוע עבודות על ידי ראש המועצה

4. אישר המהנדס, לאחר בדיקה, כי בנין נתון במצב שיש בו משום סכנה תכופה למחזיקים או לציבור, רשאי ראש המועצה, באישורו של הממונה על המחוז, לבצע את העבודות הדרושות לשם הריסת הבנין ולגבות את הוצאות הביצוע מאת בעל הבנין.

אישור סכום ההוצאות

5. נתעוררה שאלה בדבר סכום ההוצאות לפי סעיפים 3 או 4, ישמש אישור בכתב מאת המהנדס בדבר הסכום ראיה לכאורה.

סמכות ראש המועצה והמהנדס להיכנס לבנין

6. (א) ראש המועצה או המהנדס רשאים להיכנס, בכל עת סבירה, לכל בנין כדי לברר את מצב הבנין או כדי לבצע עבודות בהתאם להוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם לראש המועצה או למהנדס להשתמש בסמכויותיהם לפי סעיף קטן (א).

מסירת הודעות

7. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי־אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין, אם הוצגה ההודעה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו היא דנה, או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

עונשים

8. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה לאחר שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

השם

9. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למשהד (הריסת מבנים מסוכנים), תשכ"ח—1967".

נתאשר.
כ"ח בתשרי תשכ"ח (1 בנובמבר 1967)
(חמ 840912)

מוחמד חסן
ראש המועצה המקומית משהד

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר למשהד בדבר סלילת רחובות

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22, 23 ו־25 לפקודת המועצות המקומיות [1], מתקינה המועצה המקומית משהד חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„ביב" — לרבות תעלת שופכין, חפירה לבניית ביבים, צינורות ואביזרים המשמשים לבניית ביבים;

„בעל" — לרבות אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכס או שהיה מקבלה אילו היה הנכס נותן הכנסה, או אדם המשלם ארנונות למועצה או מסי ממשלה ביחס לנכס, בין בזכותו הוא ובין כבא־כוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכר נכס לתקופה של למעלה מעשר שנים;

„הוצאות סלילה" — הוצאות לסלילת רחוב, לרבות הוצאות משרד וכל סכום המגיע מאת המועצה, אם כריבית ואם באופן אחר, בקשר עם הסלילה או מימונה ולרבות הוצאות הגביה, אך בניכוי כל סכום שבו השתתפה הממשלה בהוצאות אלה;

„כביש" — כל חלק מרחוב שהמועצה הקצתה אותו לכלי רכב או לבעלי־חיים בהתאם לחוק עזר זה;

„כיסוי" — רובד אבנים, ביטון או חומר אחר, בין שהוא מצופה אספלט או חומר אחר, ובין שאיננו מצופה, וכל חומר שהונח על תשתית עד מפלסו הסופי של הכביש, כפי שיקבע המהנדס;

„מדרכה" — כל חלק מרחוב שהמועצה הקצתה אותו להולכי רגל, בהתאם לחוק עזר זה, לרבות אבני שפה וקירות תומכים;

„מהנדס" — כמשמעותו בחוק המהנדסים והאדריכלים, תשי"ח—1958 [2], שנתמנה על ידי המועצה, לרבות מי שהמהנדס העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„המועצה" — המועצה המקומית משהד;

„סלילת רחוב" — סלילת כביש או מדרכה ברחוב מסויים לרבות עבודות אלה:

(1) תפירה, מילוי, פילוס ועבודות ניקוז למים עליונים;

(2) סילוק עמודי חשמל, טלגרף או טלפון, הקמתם מחדש, עקירת עצים, נטיעתם מחדש, הריסת מבנים ישנים ופינוים, התקנה מחדש של ביבים, תעלות, צינורות מים, בורות שופכין, כבלי חשמל, טלגרף או טלפון, סילוקם וסתימתם;

(3) התאמת רחוב, מבחינת שיפועיו ומפלסיו, לרחובות הסמוכים לו וכיוון כניסות, מדרגות וגדרות של רשות היחיד אל מפלסי הרחוב הנסלל;

(4) בנייתם ושינוים של קירות תומכים, מדרגות, אבני שפה, גדרות, צדי דרך, גדרות מגן, קירות גבול וכל עבודה בנכסים הגובלים את הרחוב;

(5) ריצוף שבילים, סידור שדרות, מדשאות, בריכות וספסלים, נטיעת עצים וצמחים, סידורם וגידורם;

(6) הכנת תכניות לסלילת רחוב והשגחה עליה;

(7) כל עבודה אחרת הדרושה לסלילת רחוב או הכרוכה בה;

„נכס" — כל בנין וכל קרקע, למעט רחוב;

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
[2] ס"ח 250, תשי"ח, עמ' 108.

„נכס גובל" — לגבי רחוב או קטע מרחוב — לרבות נכס שבינו ובין אותו רחוב או קטע נמצאים תעלה, ביב, חפירה, רצועת ירק, נטיעות או כיוצא באלה, בין אם יש גישה לנכס מאותו רחוב או קטע ובין אם אין גישה כאמור;

„ראש המועצה" — לרבות מי שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„תשתית" — רובד אבנים, ביטון, קורקר או חומר אחר, שהונח על פני האדמה כיסוד לכיסוי או כדי לשמש באופן זמני לתנועה.

החלטה על סלילת רחוב

2. המועצה רשאית להחליט על סלילת כביש או מדרכה בהתאם לחוק עזר זה.

הודעה על החלטה לסלול רחוב

3. החליטה המועצה לסלול כביש או מדרכה, יודיע ראש המועצה על החלטתה לבעלי הנכסים החייבים בדמי השתתפות לפי סעיפים 6 או 9.

שינוי רחבו של כביש

4. (א) המועצה רשאית לשנות רחבם של כביש או מדרכה קיימים, בין להרחבה ובין לצמצום.

(ב) הוצאות השינוי דינן כדין הוצאות סלילה, ובלבד שלא יחוייבו בעלי נכסים אלא בהוצאות הסלילה הראשונה של המדרכה.

סלילת כביש

5. המועצה רשאית לסלול כביש באופן שייקבע על ידי המהנדס; הסלילה תבוצע בבת אחת או בשלבים המפורטים להלן, הכל לפי החלטת המועצה, בין בכל אורך הרחוב ובין קטעים קטעים:

(1) יישור הקרקע על ידי חפירה או מילוי, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;

(2) ביצוע העבודות הנחוצות כדי להביא את הסלילה עד כדי שטחה העליון של התשתית בלבד, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;

(3) הנחת הכיסוי, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;

(4) סלילת התשתית והכיסוי, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;

(5) השלמת סלילת הכביש, בבת אחת או בשלבים כאמור;

(6) סידור שדרות, מדשאות, בריכות וספסלים, נטיעת עצים וצמחים, סידורם וגידורם.

שיעורי דמי השתתפות בסלילת כבישים וגבייתם

6. (א) בהוצאות סלילת כביש לפי חוק עזר זה ישאו בעלי הנכסים הגובלים אותו קטע הרחוב שבו נסלל הכביש בשיעור של 75%.

(ב) דמי השתתפות לפי סעיף קטן (א) יחולקו בין בעלי הנכסים חציים ביחס לאורך חזיתותיהם וחציים ביחס לשטחיהם של הנכסים הגובלים את הרחוב.

(ג) דמי השתתפות החלים על בעלי הנכסים כאמור, ישולמו למועצה על ידי כל אחד מבעלי הנכסים מיד עם השלמת הסלילה לפי חשבון שיישלח אליהם על ידי המהנדס; ואולם אם נסלל הכביש שלבים שלבים, רשאית המועצה לגבות מכל אחד מבעלי הנכסים, מיד עם השלמת כל שלב, אם סכום השתתפותו בהוצאות אותו שלב או השלבים שהושלמו לפניו, לפי חשבון שיישלח אליהם על ידי המהנדס.

פקדונות על חשבון דמי השתתפות בסלילת כבישים

7. (א) נמסרה הודעה לפי סעיף 3, רשאי ראש המועצה לדרוש בהודעה בכתב מאת כל אחד מבעלי הנכסים החייבים או עשויים להיות חייבים בדמי השתתפות לפי סעיף 6, לשלם למועצה, תוך חודש ימים מיום מסירת ההודעה, על חשבון חלקו בדמי ההשתתפות, את הסכום הנקוב בהודעה, ובעל הנכס חייב למלא אחרי הדרישה.

(ב) בהודעה כאמור בסעיף קטן (א) לא ינקוב ראש המועצה אלא באותו סכום שהוא חלקו של מקבל ההודעה, לפי החלוקה האמורה בדמי השתתפות של בעלי הנכסים בהוצאות סלילת הכביש או שלב ממנו שבדעת המועצה לסלול במשך שנה אחת מיום ההודעה, כפי שהוצאות אלה נאמדו מראש על ידי המהנדס.

מדרכות

8. המועצה רשאית לסלול מדרכה שעל סלילתה הוחלט לפי סעיף 2, באופן שייקבע על ידי המהנדס; הסלילה תבוצע בבת אחת או בשלבים המפורטים להלן, כולם או מקצתם, הכל לפי החלטת המועצה, בין לכל אורך הרחוב ובין קטעים קטעים:

(1) יישור הקרקע על ידי חפירה או מילוי, בין כדי רחבה המלא של המדרכה ובין שלא כדי רחבה המלא;

(2) הנחת אבני שפה;

(3) ריצוף או כיסוי המדרכה, בין כדי רחבה המלא ובין שלא כדי רחבה המלא;

(4) השלמת סלילת המדרכה, בבת אחת או בשלבים כאמור;

(5) סידור שדרות, מדשאות, בריכות וספסלים, נטיעת עצים וצמחים, סידורם וגידורם.

שיעורי דמי השתתפות בסלילת מדרכות וגבייתם

9. (א) בכל הוצאות סלילה ראשונה של מדרכה לפי חוק עזר זה ישאו בעלי הנכסים הגובלים אותה מדרכה בהתאם ליחס אורך חזיתותיהם למדרכה.

(ב) החליטה המועצה לסלול סלילה ראשונה של מדרכה יחולו הוראות סעיפים 6(ג) ו־7, בשינויים המחוייבים.

החזרת תשלומים במקרה של אי ביצוע

10. גבתה המועצה פקדונות לפי חוק עזר זה ולא ביצעה את הסלילה במשך שנה מיום ההודעה, תחזיר המועצה למשלם את הסכום ששולם לה כאמור על ידיו.

סלילת כביש על ידי הבעלים

11. (א) לא יסלול אדם — חוץ מהמועצה — כביש או מדרכה אלא לפי היתר מאת המועצה ובהתאם לתנאים, הפרטים והדרכים שיפורטו בו; הפרטים, התנאים והדרכים כאמור, ייקבעו על ידי המהנדס באישור המועצה.

(ב) סלל אדם כביש או מדרכה ללא היתר כאמור או שלא לפי התנאים, הפרטים והדרכים המפורטים בהיתר, רשאית המועצה להרסם או לשנותם או לבצע את העבודה כהלכה ולגבות מאותו אדם את ההוצאות שהוציאה לשם כך.

(ג) ניתן היתר לפי סעיף קטן (א), רשאית המועצה להשתתף בהוצאות הסלילה עד 25%.

תעודה על סכום ההוצאות

12. תעודת המהנדס בדבר סכום ההוצאות לסלילת כביש או מדרכה או לביצוע עבודה מהעבודות המפורטות בסעיף 5 או 8 או לביצוע כל עבודה אחרת לפי חוק עזר זה — תהא ראיה לכאורה לגבי ענינים אלה.

מסירת הודעות

13. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היתה מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחת מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה, או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

ענשים

14. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

השם

15. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למשהד (סלילת רחובות), תשכ"ח—1967".

נתאשר.
כ' בתשרי תשכ"ח (24 באוקטובר 1967)
(חמ 840910)

מוחמד חסן
ראש המועצה המקומית משהד

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לעיר־יזרעאל—עפולה בדבר פתיחת בתי עסק וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות [1], מתקינה המועצה המקומית עיר־יזרעאל—עפולה חוק עזר זה:

תיקון סעיף 2

1. בחוק עזר זה לעיר־יזרעאל—עפולה (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"ג—1963 [2], בסעיף 2, במקום סעיף קטן (ג) יבוא:

„(ג) לא יפתח אדם ולא ירשה לפתוח בית עסק, למעט קיוסק וחנות לצרכי צילום, בימי שלישי בשבוע בשעות שבין 14.00 לבין 05.30 למחרתו".

השם

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעיר־יזרעאל—עפולה (פתיחת בתי עסק וסגירתם) (תיקון), תשכ"ח—1967".

נתאשר.
כ' בתשרי תשכ"ח (24 באוקטובר 1967)
(חמ 831004)

יואש דובנוב
ראש המועצה המקומית עיר־יזרעאל—עפולה

חיים משה שפירא
שר הפנים

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
[2] ק"ת 1490, תשכ"ג, עמ' 2126 ; ק"ת 1639, תשכ"ה, עמ' 247 ; ק"ת 1814, תשכ"ו, עמ' 566.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לקרית־טבעון בדבר אגרת תעודת אישור

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות [1], מתקינה המועצה המקומית קרית־טבעון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„תעודה" — אישור בכתב בכל ענין שבסמכות המועצה;

„המועצה" — המועצה המקומית קרית־טבעון.

מתן תעודה

2. ראש המועצה רשאי לתת, לאשר או לקיים תעודה או העתק תעודה.

אגרה

3. (א) המבקש מראש המועצה תעודה ישלם למועצה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת.

(ב) המועצה רשאית להפחית את האגרה או לוותר עליה אם המבקש הוא עני, או מוסד לצרכי צדקה, חינוך או דת שמטרתו אינה הפקת רווחים.

ביטול

4. חוק עזר לקרית־טבעון (אגרת תעודת אישור), תשי"א—1950 [2] — בטל.

השם

5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית־טבעון (אגרת תעודת אישור), תשכ"ח—1967".

תוספת

(סעיף 3)

	שיעור האגרה בלירות
א. תעודה —	
1. בענין הנוגע לקרקעות, לבנינים או לירושות פרט לרישום דירה בבית משותף	10
2. בענין רישום דירה בבית משותף	7.50
3. בכל ענין אחר	2
ב. העתק תעודה	1

נתאשר.

כ' בתשרי תשכ"ח (24 באוקטובר 1967)

(חמ 820001)

י' קלנברג

ראש המועצה המקומית קרית־טבעון

חיים משה שפירא

שר הפנים

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

[2] ק"ת 114, תשי"א, עמ' 20; ק"ת 493, תשט"ו, עמ' 329; ק"ת 778, תשי"ח, עמ' 891.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לקרית־מלאכי בדבר סלילת רחובות

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22, 23 ו־25 לפקודת המועצות המקומיות [1], מתקינה המועצה המקומית קרית־מלאכי חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

„ביב" — לרבות תעלת שופכין, חפירה לבניית ביבים, צינורות ואביזרים המשמשים לבניית ביבים;

„בעל" — לרבות אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכס או שהיה מקבלה אילו היה הנכס נותן הכנסה, או אדם המשלם ארנונות למועצה או מסי ממשלה ביחס לנכס, בין בזכותו הוא ובין כבא־כוח או כנאמן, בין שהוא הבעל הרשום ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה ששכר נכס לתקופה של למעלה מעשר שנים;

„הוצאות סלילה" — הוצאות לסלילת רחוב, לרבות הוצאות משרד וכל סכום המגיע מאת המועצה, אם כריבית ואם באופן אחר, בקשר עם הסלילה או מימונה ולרבות הוצאות הגביה, אך בניכוי כל סכום שבו השתתפה הממשלה בהוצאות אלה;

„כביש" — כל חלק מרחוב שהמועצה הקצתה אותו לכלי רכב או לבעלי־חיים בהתאם לחוק עזר זה;

„כיסוי" — רובד אבנים, ביטון או חומר אחר, בין שהוא מצופה אספלט או חומר אחר, ובין שאיננו מצופה, וכל חומר שהונח על תשתית עד מפלסו הסופי של הכביש, כפי שיקבע המהנדס;

„מדרכה" — כל חלק מרחוב שהמועצה הקצתה אותו להולכי רגל, בהתאם לחוק עזר זה, לרבות אבני שפה וקירות תומכים;

„מהנדס" — כמשמעותו בחוק המהנדסים והאדריכלים, תשי"ח—1958 [2], שנתמנה על ידי המועצה, לרבות מי שהמהנדס העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„המועצה" — המועצה המקומית קרית־מלאכי;

„סלילת רחוב" — סלילת כביש או מדרכה ברחוב מסויים לרבות עבודות אלה:

(1) חפירה, מילוי, פילוס ועבודות ניקוז למים עליונים;

(2) סילוק עמודי חשמל, טלגרף או טלפון, הקמתם מחדש, עקירת עצים, נטיעתם מחדש, הריסת מבנים ישנים ופינוים, התקנה מחדש של ביבים, תעלות, צינורות מים, בורות שופכין, כבלי חשמל, טלגרף או טלפון, סילוקם וסתימתם;

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
[2] ס"ח 250, תשי"ח, עמ' 108.

(3) התאמת רחוב, מבחינת שיפועיו ומפלסיו, לרחובות הסמוכים לו וכיוון כניסות, מדרגות וגדרות של רשות היחיד אל מפלסי הרחוב הנסלל;

(4) בנייתם ושינוים של קירות תומכים, מדרגות, אבני שפה, גדרות, צדי דרך, גדרות מגן, קירות גבול וכל עבודה בנכסים הגובלים את הרחוב;

(5) ריצוף שבילים, סידור שדרות, מדשאות, בריכות וספסלים, נטיעת עצים וצמחים, סידורם וגידורם;

(6) הכנת תכניות לסלילת רחוב והשגחה עליה;

(7) כל עבודה אחרת הדרושה לסלילת רחוב או הכרוכה בה;

„נכס" — כל בנין וכל קרקע, למעט רחוב;

„נכס גובל" — לגבי רחוב או קטע מרחוב — לרבות נכס שבינו ובין אותו רחוב או קטע נמצאים תעלה, ביב, חפירה, רצועת ירק, נטיעות או כיוצא באלה, בין אם יש גישה לנכס מאותו רחוב או קטע ובין אם אין גישה כאמור;

„ראש המועצה" — לרבות מי שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„תשתית" — רובד אבנים, ביטון, קורקר או חומר אחר, שהונח על פני האדמה כיסוד לכיסוי או כדי לשמש באופן זמני לתנועה.

החלטה על סלילת רחוב

2. המועצה רשאית להחליט על סלילת כביש או מדרכה בהתאם לחוק עזר זה.

הודעה על החלטה לסלול רחוב

3. החליטה המועצה לסלול כביש או מדרכה, יודיע ראש המועצה על החלטתה לבעלי הנכסים החייבים בדמי השתתפות לפי סעיפים 6 או 9.

שינוי רחבו של כביש

4. (א) המועצה רשאית לשנות רחבם של כביש או מדרכה קיימים, בין להרחבה ובין לצמצום.

(ב) הוצאות השינוי דינן כדין הוצאות סלילה, ובלבד שלא יחוייבו בעלי נכסים אלא בהוצאות הסלילה הראשונה של המדרכה.

סלילת כביש

5. המועצה רשאית לסלול כביש באופן שייקבע על ידי המהנדס; הסלילה תבוצע בבת אחת או בשלבים המפורטים להלן, הכל לפי החלטת המועצה, בין בכל אורך הרחוב ובין קטעים קטעים:

(1) יישור הקרקע על ידי חפירה או מילוי, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;

(2) ביצוע העבודות הנחוצות כדי להביא את הסלילה עד כדי שטחה העליון של התשתית בלבד, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;

(3) הנחת הכיסוי, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;

(4) סלילת התשתית והכיסוי, בין כדי רחבו המלא של הכביש ובין שלא כדי רחבו המלא;

(5) השלמת סלילת הכביש, בבת אחת או בשלבים כאמור;

(6) סידור שדרות, מדשאות, בריכות וספסלים, נטיעת עצים וצמחים, סידורם וגידורם.

שיעורי דמי השתתפות בסלילת כבישים ובנייתם

6. (א) בהוצאות סלילת כביש לפי חוק עזר זה ישאו בעלי הנכסים הגובלים אותו קטע הרחוב שבו נסלל הכביש בשיעור של 75%.

(ב) דמי השתתפות לפי סעיף קטן (א) יחולקו בין בעלי הנכסים חציים ביחס לאורך חזיתותיהם וחציים ביחס לשטחיהם של הנכסים הגובלים את הרחוב.

(ג) דמי השתתפות החלים על בעלי הנכסים כאמור, ישולמו למועצה על ידי כל אחד מבעלי הנכסים מיד עם השלמת הסלילה לפי חשבון שיישלח אליהם על ידי המהנדס; ואולם אם נסלל הכביש שלבים שלבים, רשאית המועצה לגבות מכל אחד מבעלי הנכסים, מיד עם השלמת כל שלב, אם סכום השתתפותו בהוצאות אותו שלב או השלבים שהושלמו לפניו, לפי חשבון שיישלח אליהם על ידי המהנדס.

פקדונות על חשבון דמי השתתפות בסלילת כבישים

7. (א) נמסרה הודעה לפי סעיף 3, רשאי ראש המועצה לדרוש בהודעה בכתב מאת כל אחד מבעלי הנכסים החייבים או עשויים להיות חייבים בדמי השתתפות לפי סעיף 6, לשלם למועצה, תוך חודש ימים מיום מסירת ההודעה, על חשבון חלקו בדמי ההשתתפות, את הסכום הנקוב בהודעה, ובעל הנכס חייב למלא אחרי הדרישה.

(ב) בהודעה כאמור בסעיף קטן (א) לא ינקוב ראש המועצה אלא באותו סכום שהוא חלקו של מקבל ההודעה, לפי החלוקה האמורה בדמי השתתפות של בעלי הנכסים בהוצאות סלילת הכביש או שלב ממנו שבדעת המועצה לסלול במשך שנה אחת מיום ההודעה, כפי שהוצאות אלה נאמדו מראש על ידי המהנדס.

מדרכות

8. המועצה רשאית לסלול מדרכה שעל סלילתה הוחלט לפי סעיף 2, באופן שייקבע על ידי המהנדס; הסלילה תבוצע בבת אחת או בשלבים המפורטים להלן, כולם או מקצתם, הכל לפי החלטת המועצה, בין לכל אורך הרחוב ובין קטעים קטעים:

(1) יישור הקרקע על ידי חפירה או מילוי, בין כדי רחבה המלא של המדרכה ובין שלא כדי רחבה המלא;

(2) הנחת אבני שפה;

(3) ריצוף או כיסוי המדרכה, בין כדי רחבה המלא ובין שלא כדי רחבה המלא;

(4) השלמת סלילת המדרכה, בבת אחת או בשלבים כאמור;

(5) סידור שדרות, מדשאות, בריכות וספסלים, נטיעת עצים וצמחים, סידורם וגידורם.

שיעורי דמי השתתפות בסלילת מדרכות וגבייתם

9. (א) בכל הוצאות סלילה ראשונה של מדרכה לפי חוק עזר זה ישאו בעלי הנכסים הגובלים אותה מדרכה בהתאם ליחס אורך חזיתותיהם למדרכה.

(ב) החליטה המועצה לסלול סלילה ראשונה של מדרכה יחולו הוראות סעיפים 6(ג) ו־7, בשינויים המחוייבים.

החזרת תשלומים במקרה של אי ביצוע

10. גבתה המועצה פקדונות לפי חוק עזר זה ולא ביצעה את הסלילה במשך שנה מיום ההודעה, תחזיר המועצה למשלם את הסכום ששולם לה כאמור על ידיו.

סלילת כביש על ידי הבעלים

11. (א) לא יסלול אדם — חוץ מהמועצה — כביש או מדרכה אלא לפי היתר מאת המועצה ובהתאם לתנאים, הפרטים והדרכים שיפורטו בו; הפרטים, התנאים והדרכים כאמור, ייקבעו על ידי המהנדס באישור המועצה.

(ב) סלל אדם כביש או מדרכה ללא היתר כאמור או שלא לפי התנאים, הפרטים והדרכים המפורטים בהיתר, רשאית המועצה להרסם או לשנותם או לבצע את העבודה כהלכה ולגבות מאותו אדם את ההוצאות שהוציאה לשם כך.

(ג) ניתן היתר לפי סעיף קטן (א), רשאית המועצה להשתתף בהוצאות הסלילה עד 25%.

תעודה על סכום ההוצאות

12. תעודת המהנדס בדבר סכום ההוצאות לסלילת כביש או מדרכה או לביצוע עבודה מהעבודות המפורטות בסעיף 5 או 8 או לביצוע כל עבודה אחרת לפי חוק עזר זה — תהא ראיה לכאורה לגבי ענינים אלה.

מסירת הודעות

13. מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היתה מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחת מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או על הנכס שבו דנה ההודעה, או נתפרסמה בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

ענשים

14. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

סלילה שהוחל בה בעבר

15. התחילה המועצה בסלילת רחוב לפני תחילתו של חוק עזר זה, יחולו לגבי אותה סלילה הוראות חוק עזר לקרית־מלאכי (סלילת רחובות), תשי"ט—1959 [3].

ביטול

16. חוק עזר לקרית־מלאכי (סלילת רחובות), תשי"ט—1959, בטל פרט לאמור בסעיף 15.

השם

17. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית־מלאכי (סלילת רחובות), תשכ"ח—1967".

נתאשר.

כ' באלול תשכ"ז (25 בספטמבר 1967)

דוד עבודי

ראש המועצה המקומית קרית־מלאכי

(חמ 85311)

חיים משה שפירא

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר לשדרות בדבר פתיחת בתי עסק וסגירתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 22 לפקודת המועצות המקומיות [1], מתקינה המועצה המקומית שדרות חוק עזר זה:

תיקון סעיף 3

1. בסעיף 3 לחוק עזר לשדרות (פתיחת בתי עסק וסגירתם), תשכ"א—1960 [2], בסעיף קטן (ג), במקום „ביום שלישי בשבוע" יבוא „ביום רביעי בשבוע".

---

[1] דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

[2] ק"ת 1060, תשכ"א, עמ' 145; ק"ת 1878, תשכ"ו, עמ' 1923.

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לשדרות (פתיחת בתי עסק וסגירתם) (תיקון), השם תשכ"ח—1967".

נתאשר.

יהונתן יפרח

כ' בתשרי תשכ"ח (24 באוקטובר 1967)

ראש המועצה המקומית שדרות

(חמ 856801)

חיים משה שפירא

שר הפנים

תיקון טעות

בתקנות החינוך (תיקון מס' 2), תשכ"ח—1967, שפורסמו בקובץ התקנות 2131, תשכ"ח, עמ' 187, בתקנה 2 (64 לתקנות העיקריות), במקום „2500" צ"ל „500".

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.

על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

נאחיז בע"מ
משרד המשפטים
מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום
משרד המשפטים (חתימה מוסדית).
Geoda User
20 May 2014 05:39:11 +03:00